

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ Θ' — ΑΡΙΘ. 463

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΟΥΔΑΙΕΤΑ ΔΑΗΝΕΡ (Μετὰ εἰκόνας).
Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ (Μετὰ φράσεις Ἑλλάδος Σ. Λούστου).
Η ΑΠΟΔΕΣΦΕΙΣΑ, μυθιστορία τῆς κυρίας Henry Gréville, Μετάφρασις Π. Ι. Φέρμου.
ΝΟΗΜΟΥΣΗΝ ΤΩ ΖΩΩΝ.
Ο ΛΟΥΣΤΡΟΣ, διήγησις.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΟΤΕΧΝΙΑ

Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον.

Ἐξεδόθη ἄρτι ἡ λογοδοσία τοῦ κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1882—1883 πρυτάνεως κ. Π. Κυριακοῦ εἰς τύπος ἐπὶ 321 σελίδων. Ἐκ τῆς λογοδοσίας ταύτης σταχυολογοῦμεν τὰς ἐπομένους πληροφορίας. Κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1882—1883 ἀνεγράφησαν μὲν φοιτηταὶ νέοι 655, ἀνένεωσαν δὲ τὴν ἐγγράφησιν των 4916. Καὶ ἐκ μὲν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἀρμότων 507, ἐκ δὲ τῆς ἑξῶς Ἑλλάδος 144, καὶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς 4, ἴητοι: 1 ἑξ Ἑλλάδος, 1 ἐκ Πολωνίας, 1 ἐκ Ρουμανίας καὶ 1 ἐξ Ἀμερικής. Διενεμήθησαν δὲ κατὰ Σχολὰς οὕτως: εἰς μὲν τὴν Θεολογικὴν 6, εἰς τὴν Νομικὴν 343, εἰς τὴν Ἱατρικὴν 172, εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν 123, καὶ εἰς τὸ Φαρμακευτικὸν Σχολεῖον 11. Ὅστε: ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁδυνήσασαν φοιτησάντων εἰς τὰς Σχολὰς κατὰ τὸ ἔτος 1882—83 εἶνε ὑπέρτερος κατὰ 500 τῶν παρελθόντων ἔτους.

Ἀπὸ τῆς 11 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1837, ὅτε συνέστη τὸ Πανεπιστήμιον, μέχρι τέλους Αὐγούστου τοῦ 1883 ἐμαθήτευσαν ἐν ὅλῳ 11,283 φοιτηταί, ὧν ἐν μὲν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ 360, ἐν τῇ Νομικῇ 4,730, ἐν τῇ Ἱατρικῇ 3,600, ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ 2,430, καὶ ἐν τῇ Φαρμακευτικῇ Σχολείῳ 473. Καὶ κατὰ μὲν τὰς πρώτας δεκαετηρίδας ἐπιβόησαν οἱ ἱατροί, κατὰ δὲ τὴν τρίτην οἱ νομικοί, ἀπὸ δὲ τῆς τετάρτης αἱ δύο αὗται Σχολαὶ τίθενται εἰς ἰσότητά, κατὰ τὰς ἀρχὰς δὲ τῆς πέμπτης δεκαετηρίδος ἡ ὑπεροχὴ ἀνήκει τῇ Νομικῇ Σχολῇ. Ἐν ᾧ κατὰ τὴν πρώτην δικαστηρίᾳ ἀνήλθεν ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν φοιτησάντων μέχρι τῶν τριακσίων, κατὰ τὸ τέλος τῆς δευτέρας δεκαετηρίδος ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἤρξησε μέχρι πεντακσίων, κατὰ τὸ τέλος δὲ τῆς τρίτης δεκαετηρίδος ὑπερέβη τοὺς χιλίους διακοσίους, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς δὲ τῆς τετάρτης δεκαετηρίδος ἡ ἑναιστίς αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν ἐκεῖ ἐκασισθητὴ καὶ προβαίνει καταπληκτικῶς μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς τετάρτης δεκαετηρίδος.

Ἐκ τοῦ ὅλικου ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν, τούτεστι τῶν 11, 283 ἔλαβον πτυχία ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου 4,310, ἴητοι ἕνεστο προλῦται τῆς Θεολογίας 46, διδασκτορες τῆς Νομικῆς 1375, τελειοδιδάκτοι τῆς Νομικῆς 509, διδασκτορες τῆς Ἱατρικῆς 1800, διδασκτορες τῆς Φιλοσοφίας 178, τελειοδιδάκτοι τῆς Φιλοσοφίας 82, καὶ φαρμακοποιοὶ 330. Κατὰ πρότασιν τοῦ Πρυτάνεως ἐδημοσιεύθησαν περὶ τὰς ἀρχὰς δεκαετηρίου τοῦ 1882 τὰ δύο διατάγματα, τούτεστι τὸ περὶ διαίρεσεως τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους εἰς δύο ἴσα ἐξάμηνα, καὶ τὸ περὶ διαίρεσεως τῶν γενικῶν ἀπὸ τῶν εἰδικῶν μαθημάτων.

Ἡ Σύγκλητος ἀνέγραψεν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Πανεπιστημίου πίστων ἐκ 200,000 δραχμῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐργαστηρίων πρὸς πειραματικὴν διδασκαλίαν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. Πολλῶν σχεδίων ὁμοειδῶν ἐπιστημονικῶν ἐργαστηρίων κομισθέντων ἐκ Γερμανίας, ἀνετίθη ἡ σύνταξις καταλλήλου σχεδίου χημείου τῷ ἀρχιτέκτονι κ. Ἐρ. Τσίλνερ, ὅπερ ἔχον προϋπολογισμὸν δαπάνης 130,000 δραχμῶν ὑπεβλήθη τῷ Ἰπουργεῖῳ τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ὁμοίως εἰς τὸν κ. Τσίλνερ ἀνετίθη ἡ κατάρσις σχεδίου διὰ κτίριον Ἐθνικῆς

Βιβλιοθήκης εἰς τὸν παρακείμενον τοῦ Πανεπιστημίου γῶρον, ὑπολογισθεῖσης τῆς δαπάνης εἰς ἑκατομύριον. Τὸ σχεδίου ἀπεστάλη τῷ ἐν Βιέννῃ διακεκρυμένῳ λογίτικῳ Κάνονι, ὅστις μεταρρυθμίσεις μέρη τινὲ τοῦ σχεδίου ἐπέστρεψεν αὐτὸ μετὰ τῆς ἐγκρίσεώς του.

Ὡς ἐν τῶν ἐπιβλεπῶς ἐπιδρῶντων ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως τῶν φοιτητῶν θεωρεῖ ὁ κύριος πρόεδρος τῆν ἑλλειψὺν διδασκρῶν, δ' ὧν συνίσταται συνάλλαγμα ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων μεταξὺ καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν. Οἱ συντάξαντες τὸν ὄργανον τῶν ἡμετέρων Πανεπιστημίου ἀνέγραφον ἐν αὐτῷ τὰς καθιερούσας τὰ διδάκτρα διατάξεις, αἵτινες ἐν τῷ ἰσχύοντι Διατάγματι τοῦ 1837 ἀναγράφονται ὡς θεμελιώδεις ἀρχαί. Ἐπεὶ δὲ δὲ ἀνεκαθεν εὐν ἐρημόθησαν αἱ περὶ διδασκτρῶν διατάξεις, ὀλόκληρος σχεδὸν ὁ ὀργανικὸς νόμος περιέπεσεν εἰς ἀχρηστίαν. Ἡ διατάξις περὶ ἐγγραφῶν ἐν τοῖς ἰδιαιτέροις μητρώοις τῶν καθηγητῶν οὐδένα ἔσχε πλέον λόγον ἐφαρμογῆς, αἱ δ' ἀτάξεις περὶ χορηγίας ἀποδείξαν ἀκροστικῶς ἐφαρμοζόμενα: κατὰ τύπον, κυρίως δὲ γάρ: τοῦ γαρτισμοῦ, οὐδένα πρακτικὸν σκοπὸν ἔχουσι, ἢ δ' ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων περὶ ἐπιβλέψεως καὶ ἐποπτείας ἐπὶ τῶν φοιτητῶν ἵσχυαίνοι ἀδύνατος εἰς τὰς Ἀκαδημαϊκὰς ἀρχὰς.

Ἐν τῷ περὶ κληροδοτημάτων καὶ δωρεῶν κεφαλαίῳ βλεπομεν ὅτι ἐκληροδότησαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον 6 αἰμίωστας καθηγητῆς Αἰγινήτης 50 μετοχά: τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, καὶ ἡ ἐν Σύμφη χήρα Καλλιόπης Ἀργυροῦ βραχυμῆς 1000, διατεθείσας ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτῆς. Ἡρξαστο ἐτελομένη ἡ διαθήκη τῶ ἐν Λουδίνῳ Παντεῖ Ῥάλλῃ, ὅστις πρὸ δέκα ἐτῶν ὤρτεν ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου κληροδοτήματα ἐκ 1000 λιρῶν, ὅπως αἰ τόκοι χρησιμεύσιν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀριστευόντων καὶ πτυχίων φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Συνειδέσθησαν δὲ ἀπὸ 18,000 δραχμῶν αἱ κατὰ τοῦ κληροδοτήματος Σταύρου Δάπκι ἀναφεύσιν δωτῆρεῖαι.

Μεταξὺ τῶν εἰσιωπῶν μιν εἰς δωρεῶν ἀναγράμον τὴν τῆς κυρίας Ἑλένης Ἀργυροπούλου, δωρησαμένης τῇ Βιβλιοθήκῃ τὴν ἐκ 1067 συγγραμμάτων βιβλιοθήκην τοῦ ἀοιδίμου πατρὸς τῆς Σχινῆ, καὶ τὴν τοῦ ἐν Παρισίοις διδασκτορος κ. Poisson δωρησάντου: βιβλία καὶ ἀνατομικὰ παρασκευάσματα.

Ἀποράσι: τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου ἠγοράσθη τὸ ἐν Κεραλληνῶ Μουσείῳ Ἀνατομίας καὶ Φυσικῆς Ἱστορίας τῆς χήρας Βασιζαμάκη ἀπὸ 7,500 δραχμῶν.

Ἐν τῷ Φυσιολογικῷ Μουσείῳ κατὰ τὸ 1882—1883 προσετέθησαν ἐν μὲν τῇ τάξει τῶν θηλαστικῶν 11 εἶδη, ἐν τῇ τῶν πτηνῶν 59 εἶδη, ἐν τῇ τῶν ἔρπετων 29, ἐν τῇ τῶν ἰχθύων 34, ἐν τῇ τῶν ἐντόμων 3,288, καὶ ἐν τῇ τῶν μαλλίων 25 εἶδη.

Τὰ ἔσοδα τοῦ Πανεπιστημίου ἀνήλθον εἰς δραχμὰς 592, 393,38, τὰ ἔξοδα δὲ εἰς 584,082,38. Ἡ δὲ καθαρὰ περιουσία τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἔτος, κινήτη καὶ ἀκίνητη, ἀνήρχετο εἰς 5,885,128,16.

Ἐο τάφος τοῦ Μάρκου Μπότσαρη ἐν Μεσολογίῳ.

Ὁ δεισμονος γλύπτῃς Δαβίδ Δ' Ἀνζερ εὗρισκεν ἰδίᾳζον θέλημα νὰ περιπλανᾶται ἐν μέσῳ τάφων ἡγάπα τὴν ποιῆσιν τῶν κοιμητηρίων, καὶ ἀνεπερὶτο ἡ φαντασία του ἐν τῇ σιωπῇ, τῇ μοναξίᾳ, καὶ τῷ σκιερότητι ἐκείνων. Ἐνὸς νεκροταφείου ἐνεπνεύθη τὴν νεαρὰν *Ἑλληνίδα*, τὸ ἀριστούργημα, ὅπερ οὐδαὶς βεβαίως ἐλησμονήσεν ἀποτελοῦν ἐν τῶν ἠριστέρων καμηλιῶν τῆς περιουσίας ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ Ἐκθέσεως, περὶ τῶν περιέργων τυχῶν τοῦ ὀσίου διελθῆσαν ἴσως ἐν παρελθόντι τόμῳ τῆς *Ἑστίας*. Ὁ Δαβίδ συνέβησε νὰ γράψῃ προσηκτικῶς πᾶν ὅτι τῷ ἐνετυπώτῳ μεταξὺ δὲ τῶν πολλῶν χειρογράφων, ἅπανα κατέλιπεν, συγκαταλέγοντα: αἱ ἐντυπώσεις του εἰς τῶν διαδοχικῶν ἐπισκέψεων εἰς τὰ νεκροταφεῖα τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰσπανίας, καὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἀποσπᾶμεν ἐξ αὐτῶν τὸ μέρος, ὅπερ ἀφορᾷ τὸν ἐν Μεσολογίῳ Κήπου τῶν Ἡρώων, παρατηροῦντες μόνον ὅτι παρεξήρτησαν ἐν αὐτῷ ἀνακρίβειαι τιναί, ὡς ἡ περὶ τοῦ γῶρου, ἐνθα ἔπισεν ὁ Μάρκος Βότσαρης. Ἐν τῷ Κήπῳ ὑπάρ-

κατά του συνάρχοντος αυτού Μαξεντίου. Ἡ πρώτη αὐτῆ σημαία, ἔχουσα τὰ ἑλληνικὰ στοιχεῖα Χ καὶ Ρ, ἐκδόχοντα τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, διετηρήθη ὡς βαβαιοῦται μέχρι τῆς ἐναντίας ἐκατομταετηρίδος εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνάκτορα. Ἡ ἑτυμολογία τοῦ ὀνόματος δὲν εἶνε γνωστὴ. — κ. Γ. Κ. Σ. Σύρον. Σὺς ἐνεγράφημεν. Τὸ ἀντίτιμον εὐχρηστίστης νὰ πληρωσθῆς τῷ αὐτοῦ ἐπιστάτῃ τῆς Ἑστίας κ. Β. Σ., εἰς ὃν ἀπεστάλη ἡ ἀπόδειξις. — κ. Γ. Κ. Ὀδησσόν. Ἐγένετο ἡ δέουσα ἐνέργεια. Ταχυδρομικῶς σὺς γράψομεν. — Φιλοσόφω. Ἡ κείρα! Τρόπαιον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ὀπλῶν, τὰ ὁποῖα μὲς ἐπλήρωσαν! — Κυρία V. Εὐχριστὸς θέλομεν τὸ δημοσιεύσει εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον. — κ. Α. Α. Τ. Ζάκυνθον. Ἡ καθυστέρησις ἐγένετο ἐκ παραδρομῆς. Ζητοῦμεν συγγνώμην. Πάντα τὰ φύλλα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς ἀπεστάλησαν ὡμῖν. — κ. Ζ. Α. Λάρισσαν. Ἐπληρώθη παρὰ τοῦ κ. Ρ. Δ., εἰς ὃν καὶ παρεδόθη ἀπόδειξις. — Φίλω μουσολήπτω. Ἡμεῖς δὲν ἐπιχειροῦμεν ἄλλ' ἀκουσάτε ἄλλου, καὶ τούτου συναδέλφου ὑμῶν αἰθεριοδίμνος τὴν συμβουλήν, ἣν ἔδωκε εἰς ὅμοιαν περίστασιν:

Μὴ μὲ στεφάνια δάφνινα προτοῦ νὰ σὲ στολιάω, σκύψε μίαν ἄλλη μου εὐχὴν ν' ἀκούσῃς μυστικᾶ: — Χρήματα, φίλε, χρήματα! Ὅταν βασιτᾶ τὸ ἴσο πογγί γεμάτο, τραχουδεὶ κ' ἡ Μοῦσα περὶ γλυκᾶ.

κ. Β. Σ. Ν. Χαλκίδω. Δεχόμεθα εὐχριστῶς— Ἀγγώστω. Ἰσὼς καλλίτερον νὰ στραφῆτε ἀλλαγῶ. Οἱ χρυσοὶ χρόνοι παρήλθον πλέον. Οἱ πρώην ἐπὶ πολυτελῶν ἡμαῶν ἐλαύνοντες μεστῆται ἤδη ζητοῦσι τὴν θέσιν κλητῆρος σχολείου. — κ. Α. Β. Freiburg, M. I. X. Λίβερπουλ, Α. Π. Σ. Σύρον, καὶ Ν. Κ. Τρίπολιν. Ἐλήφθησαν. — Συδρομητῆ Κ. Ὁ αὐτὸς Μιθριδῆτης λέγεται ὅτι ἐγίνωσκε τὰς 22 διαλέκτους τῶν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ λαῶν, καὶ ὅτι συνεννοεῖτο μετ' αὐτῶν ἀνευ διαμενέως. — κ. Φ. Σ. Σμύρνην. Ἐνεγράφη καὶ ὁ κ. I. Γ. Δ. διὰ τὸ 1883. Τὴν ἀπόδειξιν σὺς ἐπέτελλομεν ταχυδρομικῶς. — κ. Π. Μ. Βραχίαν. Ἀτυχῶς διὰ τὴν Ἑστίαν εἶνε ἀκατάλληλον. — Φοιτητῆ. Περὶ τοῦ πρώτου οὐδὲν γνωρίζομεν. Δεινότερος εἶνε ὁ Π. — Κληρικῶ. Δίτι οὐδέποτε ἐνόησαν νὰ συγκαταθεῖν μέχρι τοῦ λαοῦ καὶ νὰ γείνωσιν καταληπτοὶ αὐτῶ. Λέγεται ὅτι τὸν Χρυσόστομον, κηρύττοντά ποτὲ τὸν θεῖον λόγον ἐν Ἀντιοχείᾳ, δέικοφε γυνὴ τις παρχαλέσσα αὐτὸν νὰ μετέλθῃ γλώσσῃν μᾶλλον καταληπτήν, ὃ δὲ Δημοσθένης τῆς Ἐκκλησίας ἤλλαξε παρχαλῆμα ὕψος καὶ ἐλάλησεν ἐν τῇ δημοτικῇ διαλέκτῳ. — κ. Θ. Π. Τὰ συγχαρητήριά μας.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1

Κατέταξον τοὺς 4 ρήγας, τὰς 4 δάμας, τοὺς 4 φάντας καὶ τοὺς 4 ἄσσοις μιᾶς δέσμης παιγνιοχάρτων τετραγωνοειδῶς εἰς 4 σειρὰς κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἐκάστη σειρὰ ὀριζοντία, κάθετος, καὶ διαγώνιος νὰ περιέχῃ ἀνὰ ἓνα ρήγαν, μίαν δάμαν, ἓνα φάντα καὶ ἓνα ἄσσον διαφόρου χροματός.

Ἐρ Σύρω

Ἄλ. Μ.

2

Εἶμαι μικρὸ ζωντόβολο, πολὺ πονηρμένο...
Ἄν κόψῃς τὸ κεφάλι μου, νομίζεις πῶς πεθαίνω;
Ὅχι! θερώνομαι μὲ μῖα, γίνομαι περὶ μεγάλο.
Ἄλλὰ πολὺ περὶ ἄχαρο καὶ περὶ χοντρὸ ἀπ' ἄλλο.

Δ'

3

ΚΑ—ΟΝ—ΤΡΑ—ΔΙ—ΞΟΥ—ΔΙ—Α—ΚΟΝ—ΒΑ—
ΚΑ—ΠΑ—ΡΑΣ—ΔΙ—ΣΑ—ΤΑ—ΚΑ—ΔΗ—ΤΩ—
ΒΡΥ—ΔΑΜ—ΚΑΡ—ΔΑ—ΡΙ—ΦΙ.

Δί ἀνωτέρω 24 συλλαβὰι νὰ συνκρῶσιν ἀνὰ 4 οὕτως, ὥστε νὰ ἀποτελεῖσιν 6 ὀνόματα γνωστῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος.

4

Ὅλοκληρον ἔχω πτερὰ,
ἀκέφαλον ἔχω νερά.

5

Ἐκ τῶν κατωτέρω γραμμάτων ἀναμίξῃ θετιμένων τὰ μὲν 5 ἀποτελοῦσι: τὸ ὄνομα οἰκιστοῦ ἀρχαίας τινὸς πόλεως, τὰ δ' ἕτερα 7 τὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔχουσι: δὲ τὰ ὀνόματα κοινὸν

τὸ τρίτον γράμμα. Ζητεῖται νὰ ἀνασχηματισθῇ ὁ σταυρὸς διὰ τῶν ὀνομάτων τούτων:

Δ
Ε
Ρ
Υ
Μ
Ο
Σ

ΛΥΣΕΙΣ

1

Καρπὸς—κίτρος.

2

Γνώθε στυτῶν. (Γενναῖος, νεώτερος, ὠφέλιμος, θαλαρῶς, ἱκανός, σοφός, ἄρτιος, υγιεινός, ταλαιπωρός, ὀνομαστός, νοσηρός).

3

Τὸ πρῶτον τέταρτον τῆς σελήνης.

4

Πόλις—πῖλος.

Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑστίας.
Πλὴν τῆς δημοσιευθείσης ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς Ἑστίας γαλλικῆς παροιμίας «C est gros Jean qui en remontre à son curé» ὡς ἀντιστοιχοῦ τῆς ἑλληνικῆς «Ἐλα, καπποῦ μου, νὰ σοῦ μᾶθω τὰ γονικά σου», ὑπάρχουσι καὶ αἱ ἐπόμενα ταυτῶσμοι τῆ ἑλληνικῆ:

Les jeunes veulent conseiller les vieux.
Il veut montrer à son père à faire des enfants.
L' écolier prétend enseigner son maître.
Les oisons veulent mener les oies paitre.
Grosjean ne doit pas en remontrer à son seigneur.

Π

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ι. ΦΕΡΜΠΟΥ

Μ
Υ
Θ
Ο
Ι

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1884.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΛΕΚΤΗ — ΤΙΜΑΤΑΙ ΦΡ. 3

ΕΚΔΟΣΙΣ ΚΟΙΝΗ 1,50

Εὐρίσκονται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις Ἀνδρέου Κορομηλᾶ, Ἀνέστη Κωνσταντινίδου, Κ. Μπέκ, Βίμππεργ, Ν. Β. Νάκη καὶ ἐν τῷ γραφεῖο τῆς Ἑστίας.

ΟΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΟΥΣΕΙΩΝ

Μουσεῖον ἐν τῇ Ἀκροπόλει

Ἡ εἰσὸδος εἰς τὴν Ἀκρόπολιν εἶνε καθ' ἐκάστην ἑλευθέρῃ εἰς πάντας ἀπὸ τῆς πρωίας μέχρι τῆς ἑσπέρας. Ὅμοιος ἑλευθέρῃ εἶνε καθ' ἐκάστην καὶ ἡ εἰσὸδος εἰς τὸ ἐν αὐτῇ μουσεῖον ἀπὸ τῆς 2 ὥρας μ. μ. μέχρι τῆς ἑσπέρας.

Θησεῖον

Εἶνε προσίτων καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Ἀπόμαχος οἰκῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Θησεῖου ἀνοίγει τὴν θύραν εἰς τὸν αἰτώσινα.

Κεντρικὸν ἐθνικὸν μουσεῖον

Καθ' ἐκάστην πλὴν τῆς Τρίτης, 10—12 π. μ. καὶ 2—4 μ. μ.

Συλλογαὶ ἐν τῷ Μετσοβεῖο Πολυτεχνεῖο

Καθ' ἐκάστην πλὴν τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν ἐξαιρετῶν ἑορτῶν τὸν μὲν χειμῶνα (1 Σεπτ. — 31 Μαρτίου) ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ. (πλὴν τῆς Δευτέρας) καὶ ἀπὸ 2—4 μ. μ. Τὸ δὲ θέρος (1 Ἀπριλίου—31 Αὐγούστου) ἀπὸ 9—11 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ. Τὸ Σάββατον δωρεάν, τὰς λοιπὰς ἡμέρας ἐπὶ ληρωμῇ δραχ. 1 κατὰ πρόσωπον.

Φυσιογραφικὸν μουσεῖον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ

Τετάρτην — Σάββατον, 9—12 π. μ.

Δημοτικὸν μουσεῖον Πειραιῶς

Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Γυμνασίου.

Καθ' ἐκάστην, 2—5 μ. μ.